

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

COMISSIO
DE
PARIS

BUTLLETI n° 6
GENER-FEBRER 1975

A l'Hospital Penitenciari de Carabanchel (Madrid), el sacerdot escolapi Lluís Mª Xirinacs ha portat a terme la seva cinquena vaga de la fam per aconseguir:

- 1-L'amnistia de tots els presos i exiliats polítics.
- 2-Recuperar per al poble els drets de reunió, sindicat, associació política, vaga i expressió.
- 3-Dissoldre els grups de poder i els privilegiats"

tal com ell manifesta en un document que ha adreçat a l'Assemblea de Catalunya.

La Comissió de París de l'Assamblea de Catalunya saluda el seu coratge i s'adhereix a la campanya que estan desenvolupant els demòcrates catalans per la llibertat d'en Xirinacs, per l'amnistia i per les llibertats democràtiques.

COMUNICAT DE LA XI COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA
DE CATALUNYA

Al poble de Catalunya:

Reunida la XI Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, després d'un ample debat, acorda de fer públic el present comunicat:

I. El dia 7 de novembre de 1971, més de 300 delegats d'organitzacions polítiques i de masses i representants d'organismes i associacions, sectors professionals, comarques i poblacions catalanes es constituïen en ASSEMBLEA DE CATALUNYA: la plataforma d'acció política democràtica i unitària del poble català. Els seus quatre punts programàtics unitaris són:

1) La consecució de l'amnistia general dels presos i els exiliats polítics.

2) L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertats de reunió, d'expressió, d'associació—incloua la sindical— i de manifestació, i dret de vaga, que garanteixi l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.

3) El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1932, com expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.

4) La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

II. D'altre banda, el dia 31 de juliol de 1974 va aparèixer públicament la Junta Democràtica de Espanya, per mitjà de declaracions fetes simultàniament a Madrid i París.

III. La Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya considera la importància del fet que personalitats i organitzacions hagin avançat en el seu procés de convergència fins a constituir-se en Junta Democràtica.

IV. Posteriorment, el 16 de setembre de 1974 la Junta Democràtica de Espanya va cursar una invitació al Secretariat de l'Assemblea de Catalunya per iniciar converses oficials amb la nostra Assemblea "como instancia unitaria democrática de la nacionalidad catalana". Així doncs, d'acord amb el quart punt programàtic de l'Assemblea de Catalunya, i per tal de col·labo-

rar a "la coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica", la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya decideix:

a) declarar que els organismes de l'Assemblea de Catalunya estan sempre interessats, dins del marc dels seus quatre punts programàtics, en tota discussió, negociació i coordinació política amb altres instàncies democràtiques, i

b) crear l'organisme adequat per fer operatiu aquest acord.

V. En el procés de preparació de la II sessió plenària, l'Assemblea de Catalunya -a través d'aquesta Comissió Permanent- es referma en el seu caràcter de marc unitari de convergència política democràtica, i es compromet a treballar, en el sentit dels acords presos en la X Comissió Permanent, per tal d'ampliar la seva representativitat i la seva vinculació amb el moviment del poble català per conquerir les llibertats polítiques i nacionals.

Catalunya, desembre de 1974

Al poble de Catalunya:

SETMANA DE LLUITA CONTRA L'ENCARIMENT DE LA VIDA

El Règim ens anuncia per 1975 un any "difícil".

Quina és la realitat? La realitat és que ja 1974 ha estat un any molt dur: ens parlen d'un 17% d'inflació!

A tots els apartats de la nostra vida quotidiana hi ha hagut pujades de preus (els darrers: oli, gas, electricitat, etc.); el desfasament entre el cost de la vida i els sous i salaris ha crescut. Avui vivim pitjor que fa un any. Al mateix temps, apareix el fantasma de l'atur; no hi ha garanties per al lloc de treball.

Al camp, mentrestant, es mantenen o baixen els preus de venda als camperols.

Els comerciants, presentats als ulls del poble com a responsables dels augments de preus, pateixen de la reducció de

les vendes i es veuen abocats a desaparèixer per l'expansió protegida del gran comerç.

A les petites i mitjanes empreses, se'ls agreuja aquesta situació amb les dificultats per a aconseguir crèdits.

A Catalunya, ón tenim els índexs més alts de cost de la vida, la diferència entre el volum d'impostos i la inversió pública (al voltant dels quaranta mil milions de pessetes l'any 72) porta a un agreujament de les deficiències de serveis bàsics (escoles, hospitals, etc.) que degraden encara més les condicions de vida de les classes populars.

EL REGIM N'ES RESPONSABLE

L'actitud del Govern durant el darrer any ens mostra com és ell el principal responsable de l'inflació. És ell qui promou i autoritza pujades de preus a sectors, indústries i serveis bàsics, pujades que repercuteixen en tot, mentre ens fan demagògia sobre el "control de preus".

Les dificultats de què ens parlen no ho son, però, per a tothom: els monopolis, la gran empresa, la banca, augmenten els seus beneficis. Mentre la situació econòmica del país es deteriora, les estafes i escàndols protagonitzats per jerarques i dignataris del Règim surten, cada cop més, a la superfície (REAGE: família Franco, SOFICO: l'empresa dels "ultras", crac del grup Rosell ex-regidor de l'ajuntament de Barcelona, etc.). D'altra banda, la progressiva dependència dels grans interessos econòmics internacionals, representada i estimulada pel Règim (per exemple, la concessió de 20 mil milions de pessetes de crèdits oficials a la Ford), importa i empitjora els efectes de la crisi econòmica mundial.

LA RESPOSTA POPULAR

Contra aquesta política del Règim, la resposta l'encapçala la classe obrera seguida dels altres sectors populars: com a la vaga exemplar dels obrers de la SEAT contra la reducció de jornada, amb l'explicació massiva per carrers, mercats i empreses de les seves reivindicacions, amb l'elecció de delegats de tallers; a la vaga general del Baix Llobregat seguida per treballadors, estudiants, comerciants, etc., que dóna una lliçó d'unió de tot el poble; a les llargues lluites a Hispano-Olivetti, amb la carta adreçada a l'opinió pública pels treballadors; a

Cumbre, arrencant el reconeixement dels seus drets a Magistratura; de tota la Banca durant tres setmanes; com a Euskadi amb la vaga general de l'onze de desembre.

La perspectiva de totes aquestes lluites per al moviment obrer, i en particular per a Comissions Obreres, és la de realitzar una vaga general de 24 hores contra l'encariment de la vida, per l'augment del salari i la defensa del lloc de treball, per l'amnistia i per les llibertats.

UNA ALTERNATIVA DEMOCRÀTICA DAVANT LA CRISI

Aquestes lluites marquen el camí cap a una necessària generalització de les accions de tota la població que convergeixin en la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals. Només l'exercici d'aquestes llibertats, expressat en l'elecció i control dels governants i en la creació d'organismes nacionals per a definir una nova política econòmica, etc., ens dotarà dels instruments per evitar que el pes de la crisi recaigui sobre el poble.

Per això, l'Assemblea de Catalunya lluita per l'alternativa expressada en els seus quatre punts:

1. La consecució de l'amnistia general dels presos i exiliats polítics.
2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertats de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical- i de manifestació, i dret de vaga, que garanteixi l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per a arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

El Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya es fa ressò de les reivindicacions del nostre poble contra l'encariment de la vida i amb aquest objectiu crida a realitzar, del 26 de gener al 2 de febrer, una setmana de lluita; a generalitzar-ho a les ciutats, pobles i comarques reforçant el lligam de tots els sectors populars al voltant de les Assemblees Democràtiques de cada localitat, augmentant-ne la re-

presentativitat, organitzant accions concretes als centres de treball i d'estudi, als mercats, als barris, ... La setmana contra l'encariment de la vida és, doncs, avui un pas més en la lluita per a la consecució de les llibertats polítiques i nacionals.

Gener de 1975

ASSEMBLEA DE CATALUNYA
Secretariat de la Comissió Permanent

(El següent document que reproduïm està traduït per nosaltres mateixos d'una traducció al castellà. Encara no hem rebut el text original en català. Qualsevol distorsió del contingut deguda a la doble traducció és, naturalment, involuntària)

CRIDA DEL SECRETARIAT DE LA COMISSIO PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

A tot el poble:

L'Assemblea de Catalunya acorda una importància extraordinària a les lluites que estan realitzant en aquest moment els treballadors de SEAT, d'Hispano-Olivetti, de Cumbre i d'altres empreses, ja que aquestes lluites van més enllà de la dimensió salarial i prenen el caràcter de lluita política per les llibertats polítiques i nacionals, aspiracions que cal que tot el poble assumeixi dins d'un moviment ampli i convergent.

Per això, l'Assemblea de Catalunya fa seva la crida dels treballadors de SEAT, que reproduïm sencera:

"Nosaltres, treballadors de SEAT, escollits pels nostres companys a les assemblees dels tallers, ens adreçem a tots els partits i organitzacions de masses democràtics per manifestar:

Que la lluita que estem portant en aquest moment tots els treballadors de SEAT es situa al primer pla de les lluites que estan realitzant els treballadors i tot el poble d'Espanya per a la consecució d'un salari que ens garanteixi contra l'encariment de la vida, per la garantia dels llocs de treball davant dels actuals expedients de crisi, i per les llibertats democràtiques.

En aquest moment estem veient (i sofrint) l'actitud de l'empresa, del Sindicat, del govern i de la policia, que consisteix a exercir la més dura repressió en tots els sentits. Ens esperem que tancaran la fàbrica i que hi haurà centenars de companys acomiadats.

Coneixent la crida de l'Assemblea de Catalunya (organisme unitari de tots els demòcrates de Catalunya) i de la Coordinadora Nacional de Comissions Obreres (organització de masses dels treballadors de Catalunya) per una setmana de lluita a finals de gener contra l'encariment de la vida i per les llibertats democràtiques, ens adrecem a aquests dos organismes i els demanem que assumeixin, com a representants que són del poble de Catalunya, la defensa i la mobilització de tot el poble per la nostra lluita.

Els treballadors de SEAT som totalment conscients que la possibilitat de qualsevol triomf parcial en la nostra lluita o en la que estan portant d'altres treballadors (Cumbre, Lavis, Hispano Olivetti, etc.) passa en aquest moment per la unificació i la formació d'un front comú de tot el poble sota una direcció única. Els treballadors de SEAT esperem i necessitem que l'Assemblea de Catalunya i la Coordinadora Nacional de Comissions Obreres assumeixin aquesta tasca.

PEL PA I LA LLIBERTAT "

L'Assemblea de Catalunya considera que les dimensions actuals de la lluita venen donades per les xifres següents:

- Més de 30000 obrers mobilitzats al carrer.
- Més de 800 acomiadats.
- Gairebé un centenar de detinguts.
- Nombrosos ferits, alguns d'ells per bala.

Davant la gravetat de la situació que pateixen milers de treballadors i veient clar que la lluita de la classe obrera per l'augment dels salaris, pel reconeixement dels seus delegats i per les llibertats polítiques i nacionals és la mateixa de l'Assemblea de Catalunya i que cal que no quedi isolada, que li cal el recolzament de tot el poble, el Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya decideix:

de FER UNA CRIDA per que s'adopti tota mena d'iniciatives, des de qualsevol sector de l'Assemblea de Catalunya, per recolzar aquesta lluita -preses de posició, assemblees de barris, d'estudiants, de professionals, etc..., manifestacions al carrer que convergeixin cap a una CONCENTRACIÓ DE MASSES al voltant de la crida de les COMISSIONS OBRERES, per la llibertat dels detinguts, contra l'encariment de la vida i per les llibertats polítiques i nacionals, que són els objectius de tot el poble, i amb la perspectiva ulterior d'una vaga de 24 hores a tot Catalunya.

Tot això serà un pas de més en la lluita per aconseguir les llibertats polítiques i nacionals, que l'Assemblea de Catalunya ha concretitzat en els seus quatre punts programàtics:

1-La consecució de l'amnistia general pels presos i exiliats polítics.

2-L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical- que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.

3-El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.

4-La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Aquest és l'únic camí cap a l'obtenció d'un govern que defensi realment els interessos del nostre poble.

**TOTS UNITS AMB ELS TREBALLADORS DE SEAT I DE LES ALTRES EM-
PRESES! CONTRA L'ENCARIMENT DE LA VIDA! PER LES LLIBERTATS
POLITIQVES I NACIONALS!** i per unes reivindicacions concretes
immediates: 1- LA LLIBERTAT DE TOTS ELS DETINGUTS, LA READMIS-
SIO DE TOTS ELS ACOMIADATS I LA REOBERTURA DE LES FABRIQUES,
i 2- L'EXPULSIO DEL GOVERNADOR CIVIL MARTIN VILLA, EXECUTOR
DE LA POLITICA DEL GOVERN.

Gener 1975